

جمعه 25 اسفند 1396 - 27 جمادی الثاني 1439 - 16 مارس 2018

تبدیل روز شمار تاریخ ایران از هجری شمسی به تاریخ مجعول شاهنشاهی (1354 ش)

تبدیل روز شمار تاریخ ایران از هجری شمسی به تاریخ مجعول شاهنشاهی (1354 ش)
محمدرضا پهلوی در جریان افتتاح مجلس دوره بیست و چهارم، یکباره کینه و توزی خود را نسبت به اسلام و ملت مسلمان ایران بر زبان آورد و خواهان از میان بردن آثار و مظاهر ناپسند دوران و هائی انحطاط اجتماعی و اخلاقی گردید. به این ترتیب، شاه، تلویحاً کلیه ضعف و عقب و ماندگی و هائی و فساد و زبونی و هائی گذشته را به آثار و مظاهر بازمانده از غلبه فرهنگی و معنوی مهاجمین و بیگانگان اشغالگر نسبت داد. بی و شک منظور وی از اشغالگران بیگانه، اربابانش انگلیس و آمریکا نبود. او اسلام را هدف قرار داده بود و می خواست اسلام زدایی را تنها راه رسیدن به ترقی و تمدن قلمداد نماید و مظاهر فرهنگ اسلامی را ناسازگار با فرهنگ شاهنشاهی معرفی کند. این رو، در پایان سال 1354 ش دو مجلس شورای ملی و سنا در یک اجلاس مشترک تصویب کردند که مبدأ تاریخ ایران از هجری شمسی به شاهنشاهی تغییر یابد و مردم و سازمان و هائی دولتی، موظف شدند تا تاریخ جدید را به کار برند و تاریخ هجری که تاریخی اسلامی و بر اساس هجرت پیامبر اسلام به مدینه است، مورد استفاده قرار نگیرد. از این پس مقرر شد که تاج و گذاری کوروش هخامنشی در سال 599 قبل از میلاد، مبدأ سال خورشیدی و سرآغاز تاریخ سیاسی و اجتماعی ایران قرار گیرد. به همین مناسبت، اول سال 1355 هجری خورشیدی، آغاز سال 2535 شاهنشاهی، سال رسمی کشور شاهنشاهی ایران اعلام شد. این عمل با مخالفت علما و تحریم حضرت امام خمینی (ره) مواجه شد. در نهایت مبدأ تاریخ شاهنشاهی دوام چندانی نیافت و سرانجام در سال 1357 ش به دستور دولت جعفر شریف امامی برچیده شد.

بمباران شیمیایی شهر حلبچه توسط مزدوران رژیم بعث عراق (1366 ش)

با پیروزی رزمندگان اسلام در عملیات والفجر 10 و آزادسازی بسیاری از مناطق کردنشین از جمله شهر استراتژیک حلبچه، و استقبال مردم شهرها و روستاها از طلیعه سپاهیان نور و آزادی، رژیم بعثی عراق در یک اقدام غیرانسانی، به قصد انتقام و گری از این شکست فاحش و دشمنی با مردم، شهر حلبچه و اطراف آن را هدف بمب و هائی شیمیایی قرارداد. آن رژیم با ارتکاب به این عمل ضد بشری، هیروشیماي دیگری آفرید و برگ سیاه دیگری بر پرونده سراسر ننگ خود افزود. در این فاجعه بزرگ، حدود پنج هزار کرد عراقی به شهادت رسیده و هفت هزار تن دیگر مصدوم شدند. فاجعه حلبچه علاوه بر جنبه و هائی انسانی و اخلاقی، زیان و هائی در روابط خارجی رژیم بعثی عراق در پی داشت و حتی بسیاری از حامیان آن را برآشفته کرد. انعکاس صحنه و هائی دلخراش قربانیان گازهای سمی حلبچه در سراسر جهان، موقعیت بین و هائی المللی رژیم عراق و حامیان وی را بسیار تضعیف نمود. اعزام خبرنگاران خارجی به ایران و بازدید از منطقه، تدریجاً ابعاد این جنایت دهشتناک را افشا کرد و واکنش و هائی متعددی را برانگیخت. به کارگیری سلاح و هائی شیمیایی از سوی عراق در حالی صورت می گرفت که این کشور جزو 120 کشور امضا کننده پروتکل ژنو راجع به منع استفاده از سلاح و هائی سمی و خفه کننده قرار داشت. تا حدود پس از یک ماه از بمباران حلبچه، بازتاب آن در رسانه و هائی خبری خارجی مشاهده می شد. لیکن با اتمام حملات عراق به شهرهای ایران و نیز اعزام نمایندگان ایران و عراق به سازمان ملل و مذاکره با دبیرکل سازمان ملل، تدریجاً از جنایات عراق در حلبچه همه چیز به فراموشی سپرده شد.

روز بزرگداشت پروین اعتصامی، شاعره نامدار معاصر ایران

پروین اعتصامی متولد ۲۵ اسفند ۱۲۸۵ خورشیدی در شهر تبریز است پدرش یوسف اعتصامی آشتیانی (اعتصام الملک) از سکنه گیلان و اصالتاً آشتیانی و مادرش اختر فتوحی از اهالی آذربایجان بود پروین ادبیات را زیر نظر استادانی چون دهخدا و ملک الشعرای بهار آموخت او در راه رسیدن به اوج بلوغ شاعری خود و در سن ۲۵ سالگی در تهران درگذشت و در حرم فاطمه معصومه در قم به خاک سپرده شد.

شهادت حضرت ابوالحسن علی ابن امام محمد باقر (ع) (116 ق)

حضرت ابوالحسن علی ابن امام محمد باقر (ع) در سال 113 هجری قمری جهت امر تبلیغ دین مبین اسلام و پاسخگویی به احساسات مذهبی مومنان وارد کاشان شدند و به مدت 3 سال در میان عاشقان و دلباختگان اهل البیت به ارشاد مردم ولایتمدار پرداختند از ویژگیهای بارز این امامزاده لازم التعظیم می توان به فرزند بلافصل بودن و همچنین نایب الامامین یعنی امام محمد باقر (ع) و امام جعفر صادق (ع) اشاره نمود درخصوص مقام والای آنحضرت روایتهای متعددی نقل شده است که از جمله آن می توان به حدیث حضرت امام صادق (ع) اشاره نمود که می فرماید: هرکس برادرم حضرت علی ابن باقر (ع) را در اردهال زیارت کند مانند کسی است که قبر جدم حسین (ع) را در کربلا زیارت کرده باشد و همچنین حضرت امام رضا (ع) می فرماید نعم الموضع الاردهال فلزم و تمسک به، چه خوب مکانی است اردهال پس به آن التزام و تمسک پیدا کنید حضرت علی ابن امام محمد باقر (ع) در سال 116 هجری قمری با یاران و اعوانش به جنگ با کفر

قتل "کمال جنبلاط" سیاست‌مدار برجسته لبنانی (1977م)

کمال جنبلاط سیاست‌مدار معروف لبنانی، در 6 دسامبر 1917م در جنوب بیروت به دنیا آمد. وی از جوانی و پس از طی تحصیلات دانشگاهی خود وارد عرصه سیاست گردید و ابتدا به عنوان نماینده منطقه شوف و سپس در سال 1946 به عنوان وزیر اقتصاد و کشاورزی انتخاب گردید. جنبلاط هم‌زمان در سال 1949م حزب سوسیال ترقی‌خواه لبنان را بنیان نهاد. جنبلاط از سال 1952 به بعد، فعالانه در جناح مخالف دولت به کار پرداخت و توانست بشارة الخوري، رئیس جمهور وقت لبنان را سرنگون سازد. او با رؤسای جمهور بعد نیز ارتباطاتی داشت و به مقتضای منافع خود پیش می‌رفت. وی از سال 1965م تدریجاً مواضع رادیکالی انتخاب کرد و جبهه چپ طرفدار شوروی را به وجود آورد. این جبهه از حزب سوسیالیست ترقی‌خواه، حزب کمونیست و چند سازمان سیاسی دیگر تشکیل شده بود. کمال جنبلاط پس از جنگ شش روزه 1967 بین اعراب و اسرائیل به صورت یکی از طرفداران جدی نهضت مقاومت فلسطین درآمد و در سیاست‌های خود در لبنان، از حمایت احزاب و سازمان‌های فلسطینی برخوردار گردید. جنبلاط در سال 1972م دبیر کل جبهه عربی حمایت از فلسطین شد و در تابستان 1976م با ورود نیروهای نظامی سوریه به لبنان به شدت مخالفت کرد. وی به منظور خنثی کردن برنامه‌های سوریه، سفرهایی به اروپا و جهان عرب انجام داد که البته بی‌نتیجه ماند و پس از اعلام مشروعیت حضور ارتش سوریه در خاک لبنان در کنفرانس سران عرب، مجبور به پذیرش این وضعیت شد گرچه دشمنی خود را با سوریه تا آخر ادامه داد. کمال جنبلاط سرانجام در نیمه مارس 1977م توسط مخالفانش در 60 سالگی به قتل رسید. وی علاوه بر شخصیت سیاسی، به عنوان یک اندیشمند آثاری نیز از خود به جای گذاشت که حقیقت انقلاب 1958 لبنان، پای لبنان و درباره سیاست لبنان از آن حمله است. زمانه می‌پردازد و پس از رشادتهای فراوان سرانجام در 27 جمادی الثانی در دره ازناوه با یاران باوقایش به شهادت رسید و سر مبارکش را از تن جدا نموده و برای حاکم جور وقت در شهر قزون ارسال نمودند و بدن مطهرش را در مشهد اردهال به خاک سپردند.